

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15C/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118275516
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118275516.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica rozhodujúc sudcom Mgr. Stanislavou Salajovou v právnej veci žalobcu: Q. U., H.. XX. XX. XXXX, R. C. R. K. XX, XXX XX C. C., štátny občan SR, právne zast. JUDr. Evarist Zuzan, advokát, so sídlom Horná 65, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 028 273, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17. 05. 2018 domáhal proti žalovanému zaplata sumy 34 877,14 Eur titulom náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným vznesením obvinenia a väzbou v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Uviedol, že dňa 27. 11. 2012 mu bolo vznesené uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici obvinenie pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, proti ktorému podal sťažnosť, a táto bola uznesením Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici dňa 27. 02. 2013 sp. zn. Kv 51/12-10 zamietnutá ako nedôvodná. Dňa 29. 11. 2013 vydal Okresný súd Banská Bystrica na návrh prokurátora príkaz na zatknutie a dňa 31. 12. 2013 bol žalobca predvedený pred sudcu pre prípravné konanie, ktorý uznesením sp. zn. 0Tp 209/2013 vzal žalobcu do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku. Lehotá väzby začala plynúť dňa 31. 12. 2013 o 14:25 hod. a žalobca bol zaradený vykonať väzbu v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici. Vzatie do útekovkej väzby súd odôvodnil skutočnosťou, že je tu dôvodná obava, že obvinený ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa vyhol trestnému stíhaniu nakoľko žije a pracuje v cudzine. Žalobca podal proti uzneseniu sťažnosť s odôvodnením, že trestného činu sa nedopustil, nemá dôvod ujsť, alebo sa skrývať. V zahraničí pracoval z dôvodu, že v Banskej Bystrici mu pre vykradnutie jeho prevádzky nevyšiel podnikateľský plán a nevedel si nájsť prácu, ktorá by mu zabezpečovala primeraný príjem. Keby bol naozaj na úteku tak by sa určite na Slovensko nevracal. Naopak žalobca prichádzal do Banskej Bystrice pomerne často a pravidelne, nakoľko tu bývala jeho dcéra, s ktorou sa stretával. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 21. 01. 2014 sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Návrh na zastavenie trestného stíhania zo dňa 03. 03. 2014, v ktorom žalobca žiadal trestné stíhanie zastaviť z dôvodu, že z dôkazov v prípravnom konaní jednoznačne vyplývalo, že skutok v uznesení o vznesení obvinenia nespáchal, bol zo stany krajskej prokuratúry zamietnutý. Rovnako bola zamietnutá aj žiadosť o prepustenie z väzby, v ktorej dňa 12. 03. 2014 poukázal na neexistenciu dôvodov väzby a to či už formálnych, ale najmä materiálnych. Okresný súd Banská Bystrica unesením sp. zn. 0tp/209/2013 zo dňa 24. 03. 2014, právoplatným v

spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. 03. 2014 sp. zn. 5Tpo/17/2014 žiadosť o prepustenie obvineného z väzby zamietol. Zároveň neprijal písomný sľub podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku a žiadosť o nahradenie väzby dohľadom mediačného a probačného úradníka zamietol. Ani ďalšiemu návrhu na zastavenie trestného stíhania zo dňa 21. 05. 2014 nebolo zo strany dozorujúceho prokurátora vyhovené. Rovnako opätovnej žiadosti o prepustenie z väzby zo dňa 02. 06. 2014 nebolo zo strany prokurátora vyhovené. Dňa 18. 06. 2014 podal žalobca na okresný súd návrh na vykonanie predbežného prejednanie obžaloby a návrh na zastavenie trestného stíhania, v ktorom žiadal súd o vykonanie predbežného prejednanie obžaloby, na ktorom by mohol trestné stíhanie voči nemu súd zastaviť. Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 19. 06. 2014 žiadosť o prepustenie z väzby zamietol, písomný sľub a záruku dôveryhodnej osoby neprijal a žiadosť o nahradenie väzby dohľadom mediačného a probačného úradníka zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 10. 07. 2014 sp. zn. 2Tos 51/2014 sťažnosť voči tomuto uzneseniu zamietol ako nedôvodnú. Aj ďalšiu žiadosť o prepustenie z väzby zo dňa 09. 09. 2014 Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 19. 09. 2014 sp. zn. 3Tk 1/2014 zamietol, písomný sľub podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku neprijal a väzbu dohľadom mediačného a probačného úradníka nenahradil. Opätovná žiadosť zo dňa 12. 11. 2014 na prepustenie z väzby bola súdom zamietnutá dňa 14. 11. 2014 uznesením sp. zn. 3Tk 1/2014, písomný sľub súd neprijal a väzbu dohľadom mediačného a probačného úradníka nenahradil. Dňa 05. 12. 2014 bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3Tk 1/2014 podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku oslobodený a zároveň bol toho istého dňa prepustený na slobodu. Odvolanie prokurátora voči oslobodzujúcemu rozsudku bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. 04. 2015 zamietnuté. Voči žalobcovi sa viedlo trestné konania od 27. 11. 2012 do 30. 04. 2015, 884 dní, pričom počas tohto trestného konania bol väzobne stíhaný od 31. 12. 2013 do 05. 12. 2014, t. j. 339 dní. Ďalej uviedol, že trestné stíhanie bolo od začiatku vedené proti nemu nedôvodne a všetky rozhodnutia okrem uznesenia o zastavení trestného stíhania pokladá za nezákonné, na čo poukazoval počas celého konania a využil všetky dostupné opravné prostriedky proti vydaným rozhodnutiam, aby docielil prepustenie z väzby na slobodu a zastavenie trestného stíhania, nakoľko skutok, pre ktorý sa viedlo predmetné trestné konanie nespáchal. Väzobné stíhanie bolo v danom prípade zbytočné, nakoľko v danom prípade nemožno hovoriť o skrývaní sa, resp. o úteku žalobcu. Po celý čas od jeho odchodu zo Slovenskej republiky pracoval pre slovenskú agentúru so sídlom v Banskej Bystrici a teda nebol problém pre orgány činné v trestnom konaní si túto skutočnosť zistiť a kontaktovať ho pre účely trestného konania, resp. doručiť mu písomnosti. Miesto pobytu bolo orgánom činným v trestnom konaní po celý čas známe, čo vyplynulo aj z výpovede matky vtedajšej priateľky žalobcu pani O., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že sa nachádza v Holandsku v dedine Uddel. Po celý čas bol žalobca ubytovaný v ubytovacom zariadení, zabezpečenom agentúrou a na tomto mieste sa nachádzal celý čas od jeho odchodu až do návratu, teda nebol problém zistiť jeho pobyt.

2. Rozhodnutie o väzbe malo okrem iného za následok, že žalobca sa nemohol zamestnať a dosahovať obvyklý príjem, čo sa prejavilo škodou na jeho majetku vo forme ušlej mzdy. V čase pred vzatím do väzby bol žalobca zamestnancom spoločnosti OTTO Work Force BV Keizersveld 51, 5803 AP VENRAY, Holandské kráľovstvo. Pred nástupom do väzby bol jeho priemerný ročný zárobok 19 161,- Eur. Vo väzbe sa nachádzal 11 mesiacov a 5 pracovných dní. Ušlý zárobok za 11 mesiacov a 5 pracovných dní vypočítal vo výške 17 927,14 Eur.

3. Žalobca si zároveň uplatnil nemajetkovú ujmu, ktorú odôvodnil tým, že umiestnením do ústavu na výkon väzby došlo k závažnému zásahu do jeho osobnostnej sféry, ktorá mu spôsobila psychickú ujmu, ktorú už reálne nie je možné žiadnym spôsobom odstrániť. Žalobca žil do osudného dňa (deň vzatia do väzby) bežným životom, nemal žiadne vážne problémy a vždy mal dobré vzťahy na pracovisku, vo vzťahu k susedom, aj s ostatnými občanmi. Uviedol, že návšteva Slovenska za účelom času tráveného so svojou dcérou sa zmenila na nočnú moru, ktorú intenzívne prežíval viac ako 11 mesiacov a ani uplynuté roky od tejto udalosti nezacelili rany na jeho psychike. Okolnosti zatknutia boli obzvlášť ťažké a zdrvivúce, nakoľko bol zatknutý počas prípravy silvestrovskej večere so svojou rodinou, keď išiel do obchodu dokúpiť chýbajúce potraviny. Žalobca bol zatknutý pred očami vtedy jeho 5 ročnej dcéry, ktorá bola v danom čase s ním. Takáto skúsenosť sa dieťaťu nedá rozumne vysvetliť a v očiach dcéry ostane stále ako človek, ktorého polícia zobrala ako „zlého človeka“. Ďalej žalobca opísal podmienky a zaobchádzanie vo väzbe, ktoré na ňom zanechali zdravotné a psychické následky. Počas pobytu vo väzbe schudol 9 kg, zaobchádzanie zo strany príslušníkov väzenskej stráže bolo v mnohých ohľadoch ponižujúce a demotivujúce, musel pravidelne absolvovať osobné prehliadky, pri ktorých sa musel vyzliekať donaha, mal nedostatok pohybu, kde sa vychádzka realizovala jednu hodinu denne v priestore

na streche o veľkosti zhruba 5x3 m, pričom bočné steny boli tak vysoké, že nebolo možné vidieť akúkoľvek zeleň, stromy alebo kopce, ale dokonca pokiaľ nebolo práve poludnie, nesvietilo tam ani žiadne priame slnko. Nedostatok pohybu a slnečného svetla spôsobili žalobcovi problémy obehovacieho charakteru, keď už po štyroch mesiacoch mu začali trnúť ruky, trpel závratmi a zahmleným videním. Kvôli týmto problémom bol opakovane vyšetrovaný väzenským lekárom. Ďalej poukázal na nedostatočnú hygienu, kde prvých 6 mesiacov mu bolo umožnené sprchovanie sa v teplej vode iba 2x do týždňa v dĺžke 5 minút, keďže sprcha bola zdieľaná aj s ďalšími spoluväzňami. Následne sa u neho prejavili kožné problémy, na ktoré bol vyšetrený väzenským lekárom, a ktoré v menšom rozsahu pretrvávajú až dodnes. Ďalej poukázal na zdieľanie cely s rôznymi agresívnymi spoluväzňami, pričom bol trikrát fyzicky napadnutý. Keď nahlásil prípad ukradnutia cigariet veliteľovi zmeny, rozhodnutie väzenskej stráže bolo potrestanie oboch, teda tiež aj žalobcu, ktorý nič nespôsobil. Jeho trestom bol zákaz sledovať televíziu, ktorá vtedy predstavovala jediný kontakt s realitou a zápis mal za následok taktiež obmedzenie kontaktných návštev. Po tejto skúsenosti už žalobca ďalšie prípady napadnutia, krádeží a vyhrážania nenahlásil, aby si neuškodil opäť aj sám sebe, ale radšej znášal takéto ponižovanie a útrapy. Ďalším následkom bolo obmedzenie kontaktu s rodinou, keď počas väzby mu bola umožnená jedna kontaktná návšteva a všetky ostatné prebehli za sklom. Sústavné krádeže osobných vecí boli každodennou realitou žalobcovho pobytu vo väzbe. K ostatným dopadom väzby žalobca uviedol, že výkon väzby ho poznačil aj z dlhodobého hľadiska, keď v agentúre, pre ktorú pracoval 10 mesiacov, mal mať po roku, do ktorého mu chýbali len 2 mesiace výrazné zvýšenie platu, no taktiež by bol na základe dobrých pracovných výsledkov a dobrých vzťahov na pracovisku jedným z kandidátov, ktorí mali možnosť dostať priamy pracovný kontakt so spoločnosťou, pre ktorú pracoval prostredníctvom agentúry. Uvedená spoločnosť je najväčším výrobcom automobilových konštrukcií v Európe a už nástupný plat je dvojnásobne vyšší ako ten, ktorý mu bol vyplácaný agentúrou. Na základe okolností, za ktorých bol zo žalobcom ukončený pracovný pomer sa už žalobca nemohol vrátiť a definitívne sa mu zavreli dvere pre ďalšiu spoluprácu s touto agentúrou. Po prepustení z väzby sa ihneď pokúšal znovu zamestnať, no bolo mu povedané, že na základe toho, že bez oznámenia nenastúpil do práce, viac s ním nebudú spolupracovať. Počas pobytu vo väzbe prišiel žalobca o byt, nakoľko nevedel splácať hypotéku a jeho matka nemala prístup k jeho uspareným peniazom na terminovanom účte v Holandsku a teda nemohla splátky nijako uhrádzať. Žalobca nemohol ani riadne platiť výživné na svoju dcéru, ktorá týmto trpela, a nakoľko sa jedná o osobu blízku, túto ujmu pociťoval ako svoju vlastnú. Psychická trauma z väzby sa u neho prejavila aj v ďalšom správaní v ďalších zamestnaniach, keď sa nevedel na pracovisku adekvátne socializovať a ťažko prijímal nariadenia a príkazy od nadriadených, z uvedeného dôvodu vystriedal päť rôznych zamestnaní po prepustení z väzby. Pobyt vo väzbe mal tiež za následok ukončenie vzťahu so žalobcovou vtedajšou priateľkou, s ktorou spolu žili štyri roky. Rozišli sa asi dva mesiace po návrate z väzby, nakoľko trauma z prežitej väzby sa výrazne odrazila aj v jeho citovom živote, v partnerskom vzťahu. Pobyt vo väzbe celkovo zmenil charakterové vlastnosti žalobcu a jeho celkový pohľad na život. Dovtedy bol vždy optimista, veselej povahy, komunikatívny a spoločenský človek. Po roku prežitom v neľudských podmienkach sa tieto atribúty zmenili, možno až vytratili. Už viac nie je optimistický a len zriedkakedy je veselý. Naďalej pretrváva jeho problém v spoločenskom uplatnení a aj keď sú od ukončenia väzby už tri roky, nekomunikuje tak spontánne ako predtým a oveľa ťažšie nadväzuje nové vzťahy s inými osobami. Každý deň počas celého trestného stíhania sa žalobca zobúdzal a každú noc zaspával s tým, že nemal tušenie čo s ním bude a predstava trestu 9 až 15 rokov bola pre neho bremenom, ktoré sa dalo uniesť len veľmi ťažko. Najťažšie bolo žiť s tým pocitom, že hoc vedel, že je nevinný, všetky orgány činné v trestnom konaní sa snažili za každú cenu usvedčiť ho z činu, ktorý nikdy nespáchal. Keď sa k tomu pridala väzba, počas ktorej bol zavretý v cele celých 23 hodín, a teda takmer nonstop myslel na to, že zatiaľ čo on je zavretý vo väzbe, celé skupiny policajtov pracujú na tom, aby zaistili dôkazy v jeho neprospech, pričom on si nemohol získať žiadny dôkaz vo svoj prospech. Nakoľko ujma, ktorú v súvislosti s pozbavením osobnej slobody mu vznikla je natoľko závažná, že samotné konštatovanie porušenia zákona nie je spôsobilé zmierniť následky v súvislosti s jeho väzbou, požadoval žalobca náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50,- Eur za deň, teda nemajetkovú ujmu v celkovej výške 16 950,- Eur.

4. Žalobca podal dňa 30. 11. 2017 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená nezákonným trestným stíhaním a nezákonným rozhodnutím o väzbe a žiadal, aby Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný predbežne prejednálo jeho nárok. Ministerstvo spravodlivosti SR mu oznámilo výsledok predbežného prerokovania dňa 15. 05. 2018 s tým, že neboli kumulatívne splnené zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody a preto jeho žiadosť bola vyhodnotená ako nedôvodná.

5. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu a mal za to, že žalobca nepreukázal splnenie požadovaných podmienok pre vznik zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu, keď nepreukázal právny dôvod vzniku a výšku uplatnených nárokov a nepreukázal priamu príčinnú súvislosť s konkrétnym rozhodnutím o väzbe a konkrétnym následkom v podobe vzniknutej škody. Aj napriek rozsiahlosti predloženej žaloby a vyčerpávajúceho popisu celého trestného stíhania vedeného voči žalobcovi, mal žalovaný za to, že titulom uplatneného nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy je výhradne rozhodnutie o väzbe, čo podľa neho vyplýva najmä z opisu skutočnosti a odôvodnenia vzniku škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala vzniknúť výlučne v súvislosti s vykonávanou väzbou a v čase jej trvania. Žalovaný poukázal na § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z. z. s tým, že žalobca si väzbu zaviniť sám a to priamo svojím konaním, ktoré bolo nutné kvalifikovať ako správanie sa obvineného spôsobom zakladajúcim dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku. Uviedol, že zavinenie obvineného znamená, že jeho zavinené konanie bolo dôvodom na podanie a vyhovenie návrhu na jeho vzatie do väzby. Je potrebné vychádzať z toho, že väzba je prostriedkom na zaistenie obvineného pre účely trestného konania zo zákonom stanovených dôvodov. Väzba z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku má preventívny charakter a má zabrániť tomu, aby sa obvinený vyhýbal trestnému konaniu, alebo hroziacemu trestu. Sudca pre prípravné konanie v odôvodnení rozhodnutia o väzbe vzal za rozhodujúcu skutočnosť, že žalobca, po tom, čo mu bolo vznesené obvinenie, opustil územie SR, zdržiaval sa v Holandsku a bližšie miesto jeho pobytu sa zistiť nepodarilo. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tpo 3/2014 zo dňa 21. 01. 2014 vyplýva, že „konkrétne skutočnosti nie len opodstatňujú obavu, ale priamo preukazujú správanie sa obvineného spôsobom, aký sa predpokladá v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku a ktoré zakladajú dôvody jeho väzby.“ Taktiež poukázal na to, že žalobcovi v čase vzatia do väzby plynula skúšobná doba podmieneného odloženia trestu odňatia slobody na 15 mesiacov, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Banská Bystrica rozsudkom sp. zn. 2T 19/2012 zo dňa 16. 10. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 144/2012 zo dňa 03. 09. 2013, pre prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva. Podľa názoru žalovaného predloženú výplatnú pásku, z ktorej žalobca odvodzuje ušlý zisk (výšku ročného príjmu), nie je možné považovať za dôkaz, na základe ktorého by bolo s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa istote možné ustáliť žalobcom tvrdené skutočnosti. Predložená listina nie je opatrená žiadnym podpisom, či pečiatkou spoločnosti, ktorá ju mala vystaviť a z listiny nie je zjavné, na akom základe bola/mala byť žalobcovi poskytnutá ročná mzda práve v uvedenej výške, teda nie je preukázaná existencia pracovnoprávneho alebo obdobného vzťahu, mzdové podmienky ani dĺžka jeho trvania. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, žalovaný poukázal na to, že žalobcove tvrdenia obsiahnuté v žalobe žiadnym spôsobom nepreukazujú vznik nemajetkovej ujmy, pričom je potrebné rozlišovať medzi objektívnym zásahom a subjektívne pociťovanou ujmu. Nemajetková ujma predstavuje negatívne následky v osobnostnej sfére poškodeného vplyvajúce na jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a podobne. Negatívne následky spojené s výkonom väzby (žalobcom tvrdená strata možnosti spolupráce s agentúrou, strata zárobku a s ňou spojená nemožnosť uhrádzať záväzkov a pod.) majú majetkový charakter a teda nemôžu byť brané na zreteľ pri posudzovaní vzniku nemajetkovej ujmy. Ide o ničím nepodložené tvrdenia žalobcu, na základe ktorých nie je možné vyvodiť záver o vzniku nemajetkovej ujmy a jej rozsahu. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca si uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý prevyšuje najvyššiu možnú sumu odškodnenia poskytovaného v zmysle zákona č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, ak v dôsledku trestného činu bola spôsobená smrť. Z ohľadom na osobu žiadateľa a dĺžku väzobného stíhania nie je možné o náhrade nemajetkovej ujmy v žalobcom vyčíslenej výške ani len uvažovať. Z tvrdení žalobcu podľa žalovaného nie je možné ustáliť existenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi rozhodnutím o väzbe a vznikom škody a nemajetkovej ujmy, a to najmä v dôsledku existencie negatívnej podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu a to zavinenia si väzby žalobcom aj v dôsledku absolútnej absencie preukázania týchto následkov.

6. Žalobca v rámci repliky nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že si uplatňuje náhradu škody a právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch výlučne v súvislosti s výkonom väzby. Poukázal pri tom na § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003, podľa ktorého vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci koná v mene štátu podľa písm. m) orgán, u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku, ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci, a ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý. Opätovne poukázal na to, že si väzobné stíhanie nespôsobil sám, pretože orgány činné v trestnom konaní žiadnym spôsobom nezistovali jeho reálny pobyt. Zároveň navrhol, aby súd vyžiadaval potvrdenie o výške príjmu žalobcu od spoločnosti OTTO Work Force s.r.o. Pokiaľ ide o

otázku kauzálneho nexusu, ten je v danom prípade podľa názoru žalobcu jednoznačný, pretože k vzniku škody na ušlom zárobku a tak isto k zásahu do osobnostných práv žalobcu došlo výlučne a len v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním a následným umiestnením žalobcu do väzby.

7. Žalovaný v rámci dupliky opätovne poukázal na to, že zo žaloby, ako aj z celého textu odôvodnenia uplatnených nárokov a ich výšky vyplýva, že vznikli v súvislosti s rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OTp 209/2013 zo dňa 31. 12. 2013, ktorým bol žalobca vzatý do väzby a to v spojení s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3Tk 1/2014 zo dňa 05. 12. 2014 a uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/27/2014 zo dňa 30. 05. 2015, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby. Žalobca v žiadnom z predložených podaní neuviedol, aká ujma mu mala byť spôsobená v súvislosti s trestným stíhaním. V dôsledku skutočnosti, že zákon č. 514/2003 Z. z. diferenciu nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ktorým môže byť aj vznesenie obvinenia a nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe nie je možné tieto dva tituly zamieňať, stotožňovať a na ich základe uplatňovať ten istý nárok. Pokiaľ žalobca tvrdí, že škoda mu bola spôsobená rozhodnutím o väzbe, ako aj vedením trestného stíhania, je povinný riadne uplatnený nárok špecifikovať a vznik takejto škody náležite preukázať. Uvedené je nevyhnutné aj z toho dôvodu, že kým nároky uplatnené z titulu nezákonného rozhodnutia môžu byť dôvodné, nároky z titulu rozhodnutia z väzby už dôvodné byť nemusia, keď pre každý z týchto titulov sú v zákone stanovené odlišné podmienky pre uplatnenie nároku, preto ich treba posudzovať výlučne každý samostatne. Rovnako je to dôležité pre možnosť posúdenia otázky existencie príčinnej súvislosti ako jednej z podmienok na priznanie nároku na náhradu škody a to tak po skutkovej, ako aj právnej stránke. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Mcdo 13/2010 zo dňa 20. 03. 2012, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/99/2012 zo dňa 29. 05. 2013. V súvislosti s potrebou preukázania vzniku nemajetkovej ujmy žalobcom poukázal na ďalšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 273/2013 zo dňa 29. 05. 2014 a rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave.

8. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

9. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci rozhodnutím o väzbe.

10. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

11. Podľa § 8 ods. 5 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak bol oslobodený spod obžaloby.

12. Podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba väzbu zavinila sama.

13. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

14. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

15. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

16. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

17. Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými zo strany žalobcu, a to oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, doplnenie sťažnosti OTp/209/2013 zo dňa 02. 04. 2014, návrh na vydanie príkazu na zatknutie Kv51/12 - 24 zo dňa 27. 11. 2013, návrh na predbežné prejednanie obžaloby a návrh na zastavenie trestného stíhania zo dňa 17. 06. 2014, návrh na zastavenie trestného stíhania zo dňa 03. 03. 2014, zo dňa 19. 05. 2014, odôvodnenie sťažnosti zo dňa 16. 04. 2014, zo dňa 02. 07. 2014, upovedomenie zo dňa 12. 03. 2014, sťažnosť zo dňa 08. 02. 2013, zo dňa 26. 03. 2014, upovedomenie zo dňa 22. 05. 2014, podanie zo dňa 19. 05. 2014 označené tiež ako upovedomenie, ďalej upovedomenie z 13. 06. 2014, vyznenie o prevzatí veci z 31. 01. 2014, žiadosť o prepustenie obvineného z väzby zo dňa 02. 06. 2014, 09. 09. 2014, zo dňa 12. 11. 2014 a 12. 03. 2014, výplatná páska a preklad č. 832/2019 zo dňa 16. 07. 2019, ročný výkaz o mzde a zrážkach za obdobie 28. 01.2013 - 31. 12. 2013, potvrdenie o dĺžke zamestnania zo dňa 08. 09. 2020 vystavené spoločnosťou OTTO Work Force BV Personeels Administratie, výsledok psychiatrického vyšetrenia pani U. a súd sa oboznámil s rozhodnutiami - rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica 3Tk/1/2014 zo dňa 05. 12. 2014, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Tpo/3/2014 z 21. 01. 2014, sp. zn. 2Tos/51/2014 zo dňa 10. 07. 2014, sp. zn. 5To/27/2015 zo dňa 30. 04. 2015, uznesenie Krajskej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 27. 02. 2013 sp. zn. Kv 51/12 - 10, uznesenie Okresného riaditeľstva policajného zboru ORP 453/2/OVK-BB-2012 zo dňa 27. 11. 2012, uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica 3Tk/1/2014 zo dňa 19. 09. 2014, sp. zn. OTp/209/2013 zo dňa 24. 03. 2014, sp. zn. 3Tk/1/2014 zo dňa 19. 06. 2014 a sp. zn. 3Tk/1/2014 zo dňa 14. 11. 2014, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OTp/209/2013 zo dňa 31. 12. 2013, príkaz na zatknutie a uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 08. 04. 2014 sp. zn. 5Tpo/17/2014, príkaz na zatknutie, uznesenie sp. zn. OTp/209/2013 zo dňa 31. 12. 2013 a uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 08. 04. 2014 sp. zn. 5Tpo/17/2014. Súd vykonal dokazovanie aj výsluchom žalobcu a svedkov R. U. a Z. K., na výsluchu P. K. už žalobca netrval, preto ho súd nevykonal.

18. Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3Tk 1/2014 zo dňa 05.12.2014 bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici sp. zn. Kv 51/2012/6600-68 zo dňa 16.06.2014 pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. poriadku s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal.

19. Na vznik zodpovednosti štátu za škodu z titulu nezákonných rozhodnutí je nevyhnutné súčasné splnenie zákonných predpokladov, ktorými sú nezákonné rozhodnutie, vznik škody resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nimi.

20. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. Ústavný súd v náleze I. ÚS 540/2016 konštatoval, že pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupov orgánov činných v trestnom konaní, nie je rozhodujúce ako orgány vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale či sa ich podozrenie o trestnom konaní potvrdilo. Ak sa trestné stíhanie konkrétnej osoby skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku bez ohľadu na dôvod, pre ktorý sa tak stalo, uznesenie, ktorým bolo obvinenému vznesené obvinenie, je potrebné považovať za takýchto okolností vždy za nezákonné a zasahujúce do základných práv jednotlivca. Pokiaľ teda ide o naplnenie jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti, voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, proti ktorému podal sťažnosť, a táto bola uznesením

Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici dňa 27. 02. 2013 sp. zn. Kv 51/12-10 zamietnutá. Nezákonným rozhodnutím v danom prípade podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. je uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi, voči ktorému žalobca podal sťažnosť, ale táto bola zamietnutá ako nedôvodná. Na základe tohto rozhodnutia bolo vedené voči žalobcovi trestné stíhanie, ktoré po podaní obžaloby pokračovalo aj ako konanie pred súdom, a teda nebyť rozhodnutia orgánov činného v trestnom konaní, nebola by ani podaná obžaloba a vo veci by nerozhodoval súd. Je možné konštatovať, že z hľadiska trestného práva rozhodnutie o vznesení obvinenia nie je rozhodnutím o vine alebo nevine osoby, pretože takýto záver môže prijať len súd, pričom takýmto rozhodnutím je následne súd viazaný v civilnom konaní. Podstatné z hľadiska civilného práva je, že výsledkom trestného konania je oslobodenie žalobcu z pod obžaloby. Rovnako pre posúdenie nezákonného rozhodnutia v civilnom konaní nie je podstatné ani to, aký stupeň podozrenia, či istoty o spáchaní trestného činu požaduje trestný poriadok na rozhodnutie o vznesení obvinenia, na podanie obžaloby až po rozhodnutie súdu.

21. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody aj titulom rozhodnutia o väzbe podľa § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, o ktorej rozhodol sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 0Tp/209/2013 zo dňa 31. 12. 2013 a vzal žalobcu do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku, pričom lehota väzby začala plynúť dňa 31. 12. 2013 o 14:25 hod. a žalobca bol zaradený vykonať väzbu v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici. Právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak bol oslobodený spod obžaloby. Toto právo na náhradu škody však nevznikne, ak si osoba väzbu zavinila sama. Prvý predpoklad vzniku tohto nároku je u žalobcu daný, pretože bol oslobodený spod obžaloby, zároveň však musí byť kumulatívne splnená aj ďalšia podmienka, a to nenaplnenie žiadneho z negatívnych predpokladov, za ktorých nárok na náhradu škody nevznikne, čo je v tomto prípade aj zavinenie väzby. Súd po vyhodnotení všetkých okolností danej veci dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že žalobca si sám zavinil vzatie do väzby, do ktorej bol vzatý na základe § 71 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku (úteková väzba), pretože po tom, čo mu bolo vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin, odišiel do Holanska a bližšie miesto jeho pobytu sa orgánom činným v trestnom konaní zistiť nepodarilo. Sudca pre prípravné konanie podľa odôvodnenia uznesenia sp. zn. 0Tp/209/2013 neakceptoval tvrdenie obvineného, že o vznesení obvinenia nevedel, nakoľko v spisovom materiály sa nachádza doklad o prevzatí uznesenia o vznesení obvinenia, z ktorého vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo doručené do vlastných rúk žalobcu dňa 28. 12. 2012, pričom pri výsluchu obvinený sám uviedol, že ide o jeho podpis a voči uzneseniu podal sťažnosť. Z odôvodnenia uznesenia o väzbe ďalej vyplýva, že súčasťou vyšetrovacieho spisu sú úradné záznamy, týkajúce sa zisťovania pobytu obvineného, z ktorých vyplýva, že jeho matka sa vyjadrila, že nemá vedomosť o mieste jeho pobytu, a že s ním nie je v kontakte. Žalobca sa v civilnom konaní bránil tvrdením, že orgány činné v trestnom konaní nemali problém zistiť skutočnosť, že pracuje pre spoločnosť OTTO Work Force Slovakia, spol. s r.o., ktorá ho poslala na výkon práce do Holanska, a že sa nachádzal v Holansku v dedine Uddel, čo vyplývalo z výpovede matky jeho priateľky. Žalobca na preukázanie týchto svojich tvrdení však nenavrhol žiadne dokazovanie ani nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, že jeho bližšie miesto pobytu v Holansku, bolo v tom čase zistiteľné, a preto si väzbu nezavinil sám. Dôkazné bremeno v tomto smere bolo na žalobcovi, ktorý za jeho neunesenie nesie procesnú zodpovednosť. Zároveň súd poukazuje na § 34 ods. 7 Trestného poriadku, podľa ktorého je obvinený povinný na začiatku prvého výsluchu uviesť adresu, na ktorú sa mu majú doručovať písomnosti, ako aj spôsob doručovania a ak túto adresu alebo spôsob doručovania zmení, je povinný túto skutočnosť bez meškania oznámiť príslušnému orgánu. Žalobca splnenie povinnosti oznámiť zmenu adresy orgánom činným v trestnom konaní ani netvrdil ani nepreukázal, zotrval na tom, že orgány činné v trestnom konaní žiadnym spôsobom jeho reálny pobyt nezisťovali. Z odôvodnenia uznesenia o väzbe však vyplýva, že žalobca pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie uviedol, že na preberanie doporučených zásielok splnomocnil matku, splnomocnenie však uplynutím lehoty zaniklo a jeho platnosť ďalej neobnovil. Zároveň uviedol, že v súčasnosti pracuje v Belgicku v Antverpách. Na základe uvedených skutočností mal súd za preukázané, že žalobca svojím správaním sám vytvoril situáciu, na základe ktorej bol daný dôvod väzby, preto dospel k záveru, že sám väzbu zavinil. Vzhľadom na existenciu negatívneho predpokladu podľa § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (zavinenie väzby) nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe nevznikol.

22. Z predloženej výplatnej pásky vyplýva ročný príjem žalobcu v roku 2013 v sume 19161 Eur. Súd listinné dôkazy - výplatnú pásku, ročný výkaz o mzde a zrážkach, potvrdenie o dĺžke zamestnania

potvrdenie vyhodnotil ako dostatočné na preukázanie existencie pracovného vzťahu, resp. obdobného pracovného vzťahu žalobcu. Pri výške ušlého zisku súd vychádzal z ročného výkazu za rok 2013, ktorý sa týkal obdobia od 28.01. -31.12.2013 pred vzatím žalobcu do väzby, a z výplatnej pásky, ktorá sa týkala obdobia od 30.12.2013 do 26.01.2014, kedy bol už žalobca vo väzbe, pričom podľa obsahu pásky išlo o výplatu dovolenkového príspevku, dovolenky a sviatku. Súd neakceptoval námietky žalovaného, ktorý spochybňoval autentickosť listinných dôkazov z dôvodu, že neboli opatrené pečiatkou spoločnosti, ktorá ich vystavila, ani žiadnym podpisom. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ani výplatné pásky vystavované na Slovensku nie sú podpisované a opečiatkované zamestnávateľmi, preto nie je v tomto smere primerané vyžadovať to od žalobcu. Vzhľadom na uvedené súd nepovažoval za potrebné vykonávať v tomto smere ďalšie dokazovanie, ktoré navrhoval žalobca v podaní zo dňa 02.09.2019 ako aj ďalšie návrhy na dokazovanie v tomto smere prednesené na pojednávaní žalobcom súd s poukazom na § 153 CSP nevykonával.

23. Žalobca vo svojich skutkových tvrdeniach uvedených v žalobe ako aj vo svojej výpovedi uvádzal také skutočnosti, ktoré zasiahli do jeho osobnostnej sféry vplyvajúce na jeho česť, vážnosť, dôstojnosť, doterajší súkromný, rodinný život a pracovný život v súvislosti s rozhodnutím o väzbe. Žalobca ale aj svedkovia, ktorých navrhol vypočuť za účelom preukázania ako ho väzba poznačila v jeho osobnom živote bezprostredne po prepustení z jej výkonu, vo svojich výpovediach uvádzali skutočnosti, ktoré súviseli s väzbou. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že v dôsledku väzby prišiel o byt, o prácu, zatkli ho pred očami jeho maloletej dcéry, ktorá ho v dôsledku väzby rok nevidela, nevedel sa dostať k veciam v Holandsku, prišiel o prácu, v ktorej mal veľmi dobré postavenie. Väzba mu spôsobila aj zdravotné problémy so srdcom, kožné problémy, nakoľko sa mohol sprchovať len 2-krát do týždňa, a ďalšie traumy spojené s osobnými prehliadkami vo väzbe, ktoré si nesie dodnes. Po skončení väzby nebol schopný znášať pokyny nadriadených v zamestnaniach, ktoré si našiel, preto ich často striedal, nemohol sa vrátiť do práce v Holandsku a po skončení väzby nemal tri roky priateľku. Svedok Strelec, kamarát žalobcu, ktorý pracoval v Irsku a bol so žalobcom v pravidelnom kontakte potvrdil problémy žalobcu so zamestnaním po skončení väzby, ako aj zmenu jeho osobnosti. Žalobca sa podľa jeho výpovede po skončení väzby vyhýbal spoločnosti, nevedel sa vyjadrovať, bol výbušný, hoci pred tým bol veselý, mal rád dámsku spoločnosť. Matka žalobcu tiež svojou výpoveďou potvrdila, že žalobca sa po prepustení z väzby osobnostne zmenil, a že sa zmenilo aj jeho finančné zabezpečenie. Výpoveďami svedkov sa nepotvrdili tvrdenia žalobcu, že v dôsledku väzby má pokazený vzťah s dcérou. Matka žalobcu uviedla, že vzťah vnučky k otcovi je dobrý, chodia spolu na turistiku, chodí pre ňu do školy, aj svedok Strelec vo svojej výpovedi uviedol, že sa stretol so žalobcom po prepustení z väzby na Donovaloch, kde sa bol žalobca s dcérou sánkovať. Pokiaľ ide o zdravotné problémy matky žalobcu, ktoré preukazoval vyšetrovaním v psychiatrickej ambulancii zo dňa 08.09.2020, súd v tejto súvislosti konštatuje, že ide o subjektívne problémy matky žalobcu, pričom z predloženého vyšetrenia nevyplýva, či sa liečila už skôr. Po vyhodnotení výpovedí žalobcu aj svedkov k otázke nemajetkovej ujmy dospel súd k záveru, že táto súvisí s rozhodnutím o väzbe.

24. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu v súvislosti s nezákonným rozhodnutím (vznesením obvinenia) súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal vznik takej ujmy v súvislosti s nezákonným rozhodnutím, ktorá by odôvodňovala nárok žalobcu na nemajetkovú ujmu v peniazoch. Žalobca preukazoval svoje tvrdenia obsahujúce v žalobe svojím výsluchom a výsluchom svedkov kamaráta Z. K. a matky R. U.. Žalobca svojimi tvrdeniami a výpoveďou nepresvedčil súd, že nezákonné rozhodnutie o vznesení obvinenia zasiahlo do jeho osobnostnej sféry takým vážnym spôsobom, že samotné konštatovanie porušenia zákona nie je spôsobilé zmierniť jeho následky. Ani výsluchmi svedkov neboli preukázané také zásahy do osobnostnej sféry žalobcu v súvislosti so vznesením obvinenia, ktoré by odôvodňovali existenciu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

25. Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu je potrebná aj existencia príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody, resp. nemajetkovej ujmy. O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nezákonným rozhodnutím a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Súd sa zaoberal otázkou príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím, uznesením o vznesení obvinenia a vzniknutou škodou a nemajetkovou ujmom zhodnotením všetkých významných skutočností.

26. Medzi rozhodnutím o vznesení obvinenia, ktoré je v danom prípade jednoznačne nezákonným rozhodnutím v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov

a vzniknutou škodou vo forme ušlého zisku, resp. zárobku žalobcu, ktorý mal súd za dostatočne preukázaný, neexistuje príčinná súvislosť. Žalobca neprišiel o prácu v Holansku v dôsledku vznesenia obvinenia, ale až v dôsledku rozhodnutia o väzbe. Žalobca pracoval podľa údajov vyplývajúcich z potvrdenia o zamestnaní pre spoločnosť OTTO Work Force BV, Nederland od 28.01.2013 do 07.01.2014, teda po tom ako bolo voči nemu vznesené obvinenie. Až samotná väzba žalobcu spôsobila ukončenia pracovného vzťahu a je v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou - ušlým zárobkom žalobcu, čo však nezakladá nárok na jeho náhradu, pretože v prípade žalobcu mal súd preukázanú existenciu negatívneho predpokladu podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z., zavinenie žalobcu, to znamená, že nárok na náhradu škody v súvislosti s väzbou mu nevznikol.

27. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobcu zamietol, pretože žalobca nespĺnil všetky požadované podmienky podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré musia byť pre vznik zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu a nemajetkovú ujmu, splnené kumulatívne. V prípade nezákonného rozhodnutia uznesenia o vznesení obvinenia neexistuje príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou (ušlým ziskom) a žalobca nepreukázal v súvislosti s týmto rozhodnutím vznik takej ujmy, ktorá by odôvodňovala nárok žalobcu na nemajetkovú ujmu v peniazoch. V prípade rozhodnutia o väzbe bola preukázaná existencia negatívnej podmienky v podobe zavinenia si väzby žalobcom, preto právo na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v súvislosti s väzbou žalobcovi nevzniklo.

28. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu. Keďže v konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.